

men. Dog kan jeg ikke holde tilbage, at det vilde være nyttigt, om man mere end hidtil fremdrog de Spørgsmaal, som vedrøre denne Sag, idet jeg nemlig har den Tro, at jo mere dette bliver udforsøgt, desto mere vil man gavne Danmarks Stilling i Freden og sikre den saaledes, at man ikke bliver udsat for Fare i paafølgende Krigstilfælde. — Jeg skal gjøre en Bemærkning til Forslaget Nr. 152, og det skal være med Hensyn til, hvad det erede Medlem fra Hillerød (Dinesen) fremkom med. Jeg vil sige det, at forsaavidt man tænker paa at bygge saadanne Huse med Tagspaan, da er det bevist, at Tagspaan ikke passer ens paa de forskjellige Steder af Landet. Paa nogle Steder vil jeg sige, at Tagspaan kan bruges, paa andre Steder har jeg set, at man efterat have lagt Tagspaan, inden de ere blevne raadne, har befundet dem at være utilstrækkelige og derfor maattet bruge et andet Tagmateriale. Den Bemærkning vil jeg kun fremkomme med. Jeg vil tillige sige, at Tagspaan er meget daarligt, saasnart et Hus ligger saaledes, at den ene Side ligger mod Nord og den anden Side mod Syd, idet den Side mod Nord, der aldrig kan faae tilstrækkelig Sol, raadner tidligere op end den anden, hvorimod Taget, saasnart Huset ligger med den ene Side mod Ost og den anden Side mod Vest, bedre holder sig. — Saa en Bemærkning ligeoverfor Forslagene om Navigations-skolerne. Der er jeg ganske enig med de erede Talere, som slutte sig til, at den her foreslaede Nedsættelse vistnok ikke bør finde Sted. I den saglige Fremstilling af dette Punkt har vistnok det erede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, som har fuldstændig Sagkundskab, fuldstændig Ret, og jeg kan virkelig ikke fatte, hvorledes andre Medlemmer af Finantsudvalget have kunnet foreslaa denne Nedsættelse, naar man har givet en Lov om, at der skal kræves Mere af de Skoler end hidtil. Jeg vil hertil sige, at der er Intet, hvorved Danmark kan gjøre sine Sønner en større Tjeneste, end ved at hjælpe dem til, at de kunne opretholde det samme Nivå for Dygtighed tilhøjs, som de hidtil have haft, og navnlig da Fragtfarten for Danmarks Bedkommende indskrænkes mere og mere, saa de ere nødt til at søge Fragt i Udlandet. Jeg vilde derfor ønske, at de danske Sømand, som endnu den Dag idag have Anekjendelse, allevegne fra at høre til de allerdygtigste, maa kunne bevare denne, og at vi ved at yde Bidrag til de Sømandsskoler, der have heri Landet, ville virke Bort til, at de kunne hævide dette Nivå fremdeles. Jeg vil derfor tilraade erede Medlemmer at stemme for — hvis de ikke ville vente til 3die Behandling — de Forslag, som gaa ud paa, at det, Ministeren har ønsket hertil, virkelig ogsaa bliver bevilget, eller at han ialtfald faar det, som Mindretallet har

ønsket. Til denne Bemærkning skal jeg indskrænke mig.

Berg: Da jeg igaar havde Ordet, talte jeg om min Stilling til nogle af de enkelte Uendningsforslag og udtalte de almindelige Bemærkninger om Budgettet, som der maatte være Anledning til fra min Side at gjøre. Inden jeg gaar over dertil idag, har jeg dog et Par Bemærkninger at gjøre til enkelte erede Medlemmer. Et eret Medlem fra Frederiksborg (Dinesen) foreskredte mig overfor den Sag, som jeg tog mig varmt af igaar, om sin gode Billie. Dette erede Medlems gode Billie har jeg aldrig betvolet, men denne gode Billie gaar formentlig ikke i den for denne Sag ønskelige Retning. Ialtsald hvilede hans Udtalelser paa dette Punkt paa en fuldstændig Misforstaaelse af Sagens Stilling. Hvad angaar det erede Medlem, der nys talte, det erede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen), da skylder jeg ham et Par Bemærkninger. Det erede Medlem yttrede, at han sluttede sig til mine Betragtninger om Styrmands Uddannelse og om den Stilling, hvori hele denne Sag befinder sig, og som den historisk har udviklet sig til. Det kunde ikke Andet end glæde mig; men at det erede Medlem derpaa fremsatte nogle Ytringer, som om han sølte sig faaret af, at jeg ikke havde taget ham med blandt de Saglyndige, der interessere sig for den Sag, forstaaer jeg virkelig ikke. Skulde det maatte ligge i, at jeg har nævnt de militære Medlemmer, og at det erede Medlem har troet, at jeg indbefattede ham derunder? Ja, ganske vist burde jeg have indbefattet ham derunder, men saa vilde jeg atter have undtaget ham med Hensyn til denne Sag; thi det erede Medlem, der var Ordfører for Styrmandsloven ifjor, og da havde Velighed til at vise sin levende Interesse for dette Spørgsmaal, Noget, der maa falde ham naturlig, både som Søofficer og som mangeaartig Koffardiofficer tillige, har jeg egentlig ikke tænkt Andet om, end at jeg i ham havde en varm Forkæmper for den samme Sag, som jeg her taler for. Med det erede Medlem fra Helsingør (Thomsen) blev jeg færdig igaar. Jeg tror, at der fra hans Side har ligget en Misforstaaelse til Grund i hele denne Sag, og at han har stølet mere paa en vis Opfattelse fra dem, han nærmest var enig med i Udvalget, uden selvstændig Undersøgelse. Forsaavidt skal jeg aldeles ikke komme ind paa vort Mellemværende; det betragter jeg i dette Stykke som endt med Forhandlingen igaar. Men der er et enkelt Punkt, som det erede Medlem nævnte igaar, og som jeg ønsker at omtale og figurere i Tidenden; det er, at man har ønsket Budgettet for disse private Anstalter. Det erede Medlem har ikke fremsat noget Ønske i denne Henseende; det er heller ikke stet af Nogen fra